

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Candidatus Abbreviatus Jurisprudentiae Sacrae, Hoc Est,
Juris Canonici, Secundum Gregorii Papae IX. Libros V.
Decretalium Explanati Summa, Seu Compendium**

Pichler, Vitus

Augustae Vindel., 1733

Titulus VI. De Clerico ægrotanta vel debilitato.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63440](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63440)

Summo Pontifici pro licentia resignandi, qui supplicationem signat & subscribit, fiat, ut petitur: nihil igitur aliud videntur velle Pontifices, quia illa verba hoc tempore addunt Regulæ, quam quòd dicti 20. dies computandi sint à die supplicationis signatæ, si fiat resignatio Romæ, ne scilicet committeretur fraus; aliàs enim sani adhuc possent supplicationem porrigere, & suum consensum differre usque ad tempus periculosæ infirmitatis.

TITULUS VI.

De Clerico agrotante vel debilitato.

SUMMARIUM.

1. Quibus constituendus Coadjutor. *Quis iste sit, & quid Coadjutoria.*
2. 3. *A quibus constitui possit Coadjutor, tam Perpetuus, quam Temporalis.*
4. *Quod sit Coadjutoris officium, & qua potestas.*
5. *Unde sustentari debeat.*

I SI contingat Episcopos, Prælatos, aut alios Curatos, incidere in morbum incurabilem, vel in amentiam, aut ob senium vel mutilationem &c. reddi inhabiles ad sua ministeria obsequenda, nequaquam debent amoveri. *c. 1. seqq. h. t. quia afflicto non est addenda afflicto. c. 5. eod. sed constituendus est eis Coadjutor vel in Spiritualibus tantum, vel in Temporalibus tantum, vel in*

utrisque, prout nimirum inhabilis est redditus Principalis ad illa vel ista tantum, vel ad utraque ritè administranda. Unde hìc agitur de *Coadjutoria*, quæ est vicina Beneficio, & definitur esse *facultas alicui concessa adjuvandi Prælatum &c. inhabilem in suis ministeriis*. Alia est *Temporalis*, quando Coadjutor solum constituitur ad tempus, nimirum vel ad dies vitæ, vel quamdiu durat Coadjuti infirmitas vel inhabilitas; hac enim cessante, vel illo convalescente, expirat. Alia autem *Perpetua*, seu *cum jure successionis*, ita ut moriente vel resignante coadjuto succedat hoc ipso Coadjutor in Prælatura &c. Neque Coadjutori etiam Perpetuo conceditur jus, titulus, aut possessio Beneficii & Prælaturæ aut habitus curæ, quamdiu vivit Principalis seu coadjutus, sed solum administratio illius juris, & exercitium curæ. Coadjutor Temporalis ferè coincidit cum *Administratore*, & à *Vicario* in beneficiis inferioribus curatis ferè non differt.

Dico 1. Ad assumendum Coadjutorem v. g. 2
Episcopi perpetuum, & cum jure succedendi, necessarius est consensus Summi Pontificis. 2. Consensus Coadjuti seu Episcopi regulariter, & 3. in Germania consensus Capituli. Pars 1. patet ex Trid. s. 25. c. 7. de Ref. item ex c. 2. & 3. de concess. prab. Pars 2. ex c. un. h. t. in 6. quia Coadjutum vel maximè concernit Coadjutoria, & hinc invito obtrudi non debet, nisi laboret defectu vel morbo incurabili; tunc enim Capitulum non quidem per se cogere ipsum potest ad assumendum Coadjutorem, bene tamen statum Ecclesiæ fideliter referre ad Pontificem, ut is, si ita
T t 3 visum

visum fuerit, compellat ad Coadjutorem admittendum, vel perpetuum vel temporalem: idem est, si Episcopus consentire non possit lapsus in amentiam. *c. un. cit.* Pars 3. tum ex *d. c. un.* tum ex Concordatis Germaniæ, in quibus Capitulo conceditur libera electio Successoris, cui præjudicaret Coadjutor perpetuus sine consensu Capituli datus; iste autem consensus non necessariò debet esse capitulariter positus, neque, si Coadjutor ob impedimentum esset postulandus, à duobus tertiis (hæc enim in Electione tantum & Postulatione, ubi Sedes jam vacat, necessaria sunt, uti judicatum est Romæ anno 1694. in Coadjutoria Moguntina) sed sufficit consensus majoris partis Capituli etiam non congregati. Cæterum si Episcopus consensit quidem in Coadjutorem sibi dandum, non tamen in genere, sed proponendo certum, tunc aliam personam nominare non potest Capitulum. Postquam verò Coadjutus seu Episcopus & Capitulum conspirarunt in certam personam, eam petere debent à Summo Pontifice, non tamen in Instrumento Coadjutoria petendæ adhibere verba, *se eligere vel postulare, sed se consentire, & petere*, ut Papa dignetur Coadjutorem concedere. Si autem ipse Coadjutor peteret, posset tanquam ambitiosus rejici Romæ.

3 Dico 2. Coadjutorem temporalem Episcopis & Prælati exemptis etiam regulariter dat solus Papa. 2. Inferioribus autem non exemptis Episcopus aut Superior Ordinarius. Pars I. sumitur ex *c. un. cit.* dixi, *regulariter*; nam in locis à Sede Apostolica valde remotis, uti in Germania, ipse Episcopus cum consilio & assensu Capituli sibi unum

unum vel plures Coadjutores temporales assumere potest: vel, si ille sit impos mentis, Capitulum vel duæ ipsius partes. *c. un. cit.* Pars 2. ex *c. 3. & ult. h. t.* & Trid. *f. 21. c. 6. de ref.*

Dico 3. Officium & potestas Coadjutoris est eadem, quæ Coadjuti. per *c. 5. h. t.* cum aliqua tamen limitatione, vel in litteris Coadjutoria expressa, vel in Jure &c. Sic non potest alienare res immobiles Ecclesiæ. *c. un. cit.* conferre beneficia Ecclesiastica sine consensu Coadjuti &c. per *c. ult. de Off. Vicar. in 6.* conficere negotia ardua. per *c. 81. de R. J. in 6.* Tenetur insuper rationes administrationis suæ reddere Coadjuto, vel, si hic mente non valeat, Capitulo, vel Successori Coadjuti. *c. un. cit.*

Dico 4. Coadjutor sustentandus est ex proventibus Ecclesiæ, cujus Prælato datus est, si sufficientiant ad moderatam utriusque sustentationem. *c. 3. h. t. & c. un. cit.* Si redditus pro utroque non sufficientiant, ex illis debet ali Coadjutus, quia retinet titulum & possessionem Prælaturæ vel Beneficii. per *c. 1. & 5. h. t.* Coadjutori autem providendum ex residuo, siquod detur, & aliunde addidamentum, v. g. ex collato alio beneficio, aut pensione, eidem procurandum &c. Trid. *f. 21. c. 4. & 6. de ref.*

TITULUS VII.

De Institutionibus.

SUMMARIUM.

1. *Quid & quotuplex sit Institutio.*

Tit 4

2. 3.